

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Mozgó ingyenes népkonyha
Budapest uccáin*

Forrás: *Magyarország*

Bp
(Hely)

1926. 3. 31.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

362.54

Hely

Idő

"1926"

Személy

Hely

362.54, 1926

Székesfővárosi házinomda 1926

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Mozgó, ingyenes népkonyha Budapest uccáin

Róbert bácsi otthont épít,
amelynek nem lesz ajtaja

(A Magyarország tudósítójától.) A főváros egyik legutóbbi bizottsági ülésén Székely bizottsági tag Budapest elballánczójának nevezte Róbert bácsit, az öngyilkosjelöltek patronusát, amiért a Kálvin téren ingyenes népkonyhát állított fel. Ez a támadás módfelett elkésérítette az öreg urat, aki jórészt a saját pénzéből táplálja szegényeit. Nem is akar válaszolni erre a támadásra, csak legyint a kezével, amikor szóba hozzuk előtte.

— Ismerem már én ezt, — mondja. — Fáj nekik, hogy valaki, egy idegen, jót tesz azokkal, akikkel nekik kellene jót tenniük.

Valóban így van: Róbert bácsinak, aki nem is magyar, hanem angol állampolgár, olyan tervek motoszkálnak a fejében, amelyek becsületére válhatnának bármilyen magyar hazafinak.

— Májusban — mondja Róbert bácsi — elköltözöm a Kálvin térről. Kiviszem a konyhát a Városligetbe. Nem tudják elképzelni az urak, hogy mi-

ilyen gyönyörűséget okoz nekem az, amikor látom az én szegényeimet, akikről — mellesleg szólva éppen a fővárosnak kellene gondoskodni, de nem gondoskodik róluk — amint jó étvágygyal fogyasztják el az ingyen ebédet. Nagyon rászorulnak azok, akik eljönnek az én konyháma.

— Van közöttük számos olyan ember, szerencsétlen munkanélküli, gyerek, aki még nem tud keresni, nyomorék, aki képtelen arra, hogy dolgozzon, akiknek egész napi táplálékuk az az ebéd, amit nálam kapnak. Balkáninak neveztek a bizottsági ülésen azt, hogy a főváros egyik legnagyobb terén szegényeknek osztanak ki ennivalót. Azok az urak, akik ezt balkáninak neveztek, ügylátszik nem jártak messzebb az ország határánál, vagy ha jártak is, csak a Balkán felé jártak. Nem tudják még, hogy a Nyugat valamennyi nagy városában már teljesen meghonosodott az a szokás, hogy mozgó ingyenes népkonyhákkal segítenek a szegényeken.

— Mert ez az igazi nemzeti és ez az igazi keresztény politika. Amikor nemcsak szavak, hanem tettek is dokumentálják a nemzetiséget és a kereszténységet.

*

— És akárhogy is fáj némely úrnak — mondja felcsillanó szemekkel — én továbbra és jótékonykodni fogok, bár jóvedelmem most már nem elég arra, hogy a szegényeket tápláljam. Ebből látom, hogy mennyire emelkedik Budapesten a munkanélküliség, a nyomor. Az utóbbi hónapokban bizony sokkal többbe került nekem a népkonyha, mint az egész 1925-ös évben.

— A budapesti bankok egyrésze azonban rendelkezésemre állt és ezek szolgáltak kisegíteni engem. Így az egyik bank legutóbbi hetekben 270 millió kamatmentes kölcsönt juttatott szegényeim számára. Én is meg fogom csinálni, amit Párizsban láttam: mozgó ingyenes népkonyhát állítok fel Budapest uccáin. De ezenkívül még egy nagyszabású tervem van. Otthont szeretnék építeni, amelynek nem lesz ajtaja. Mindenki betérhet ide, aki csak akar.

— Nem kérdezem, hogy milyen vallású, milyen nemzetiségű, ha szüksége van az ingyen konyhára és az ingyen szállásra, szó nélkül adni fogunk neki. Még csak azt se kívánom, hogy ezt az otthont Róbert bácsi otthonnak nevezzék el. Nevezzék úgy, ahogy akarják. A fontos csak az, hogy az otthon legyen.

26. jún.